

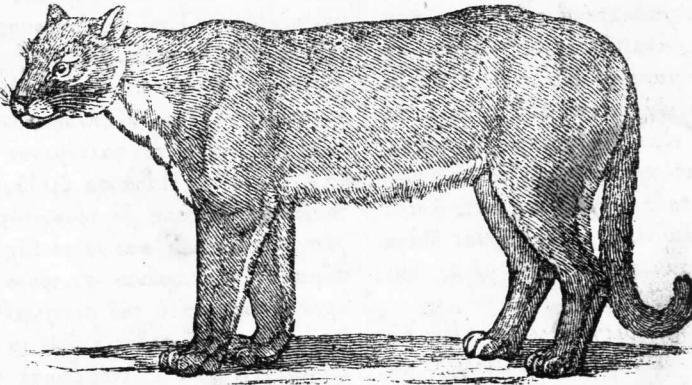
ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΙΟΥΝΙΟΣ, 1839.]

[ΑΡΙΘ. 30]

ΛΕΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ, ή ΚΟΥΓΟΥΑΡ.

Το Ἀμερικανὸν τοῦτο Θηρίον κοινῶς μὲν λέγεται Κούγουαρ καὶ Πάνθηρ, καποτε δὲ Λέων Ἀμερικανὸς, ἐκ τῆς ὄμοιότητος αὐτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ χρῶμα πρὸς τὸν λέοντα τῆς Ἀνατολικῆς ἡπείρου. Εἶναι μὲν ὀλίγον τι μικρότερον, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑποδεέστερον κατὰ τὴν μεγαλοφυχίαν, τὴν ἐπιείκειαν, καὶ τὴν γενναιοτηταν, αἵτινες τόσον πλουσιοπαρόχως, πλὴν καὶ φευδῶς, ἀπεδόθησαν εἰς τὸν βασιλέα τῶν Θηρίων. Ὁ Κούγουαρ εἶναι ὡς ἔν τρίτον μικρότερος τοῦ λέοντος, στερεῖται δὲ ἀπὸ χαίτην, ὡς καὶ ἀπὸ Θύσανον εἰς τὴν ἄκραν τῆς οὐρᾶς, ἥτις ἔχει τὸ ἥμισυ περίπου μῆκος τοῦ σώματος καὶ τῆς κεφαλῆς.

Ἀρχήτερα, τὸ Θηρίον τοῦτο ὑπῆρχεν ἀρκετὰ πολυάριθμον εἰς ὅλας τὰς εὐκράτους καὶ θερμὰς χώρας τῆς Ἀμερικῆς ἀκόμη δὲ καὶ τὴν σήμερον, εὐρίσκεται, ἀν καὶ οὐδόλως πολυπληθεῖς, εἰς τὰ νότια, τὰ μέσα, καὶ τὰ βορειοδυτικὰ μέρη τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, καταντῶν ὅμως βαθυμηδὸν σπανιώτερον, καθόσον αὐξάνει ὁ πληθυσμὸς, καὶ ἔκτεινεται ἡ καλλιέργεια. Εἶναι μὲν ἄγριον καὶ Θηριῶδες ζῶον, πλὴν δειλὸν καὶ προσεκτικόν. Κατὰ τὴν ἀγριότητα ἔξισοῦται μὲ τὰ περισσότερα τῶν ὄμοιειδῶν του, καὶ φονεύει πάμπολλα μικρὰ ζῶα, διὸ νὰ πίνη τὸ αἷμά των· ὅταν δὲ ἡ πεινα τὸ βιάσῃ, ἀφορμᾶ καὶ κατὰ μεγάλων τετραπόδων, ἀν καὶ δὲν ἔπιτυχαίνῃ πάντοτε.

Οταν ὁ Ἀμερικανὸς λέων πιάσῃ πρόβατον ἢ μόσχον, σφίγγει αὐτὸ ἀπὸ τὸν λαιμὸν, καὶ, ρίπτων εἰς τὰ νῶτα τὸ θῦμά του, τρέχει μὲ πολλὴν εὔκολίαν καὶ ταχύτητα, ὥστε νὰ τὸ καταφάγῃ μὲ ἡσυχίαν. Δορκάδας, χόρους, πρόβατα, καὶ μόσχους διαφθείρει ὡς ἐπιτοπλεῖστον ὁ

Κούγουαρ· καὶ καποτε ἐν ἡ δύο ἀπὸ τὰ Θηρία ταῦτα ἐπροξένησαν μεγίστην θραῦσιν εἰς ποίμνια καὶ εἰς ἀγέλας. Ἀναβαίνουν, ἡ, μᾶλλον, πηδοῦν ἐπάνω εἰς μεγάλα δένδρα, μὲ θαυμαστὴν εὔκολίαν καὶ ταχύτητα· ἀπεκεῖ δὲ πίπτοντα κατεπάνω εἰς δορκάδας καὶ ἄλλα τετράποδα, ἀρπάζουν οὕτω ὅσα οὐδέποτε ἤθελαν ἐμπρέσειν νὰ προφέάσωσι.

Κατὰ μὲν τὴν ἡμέραν σπανίως βλέπεται ὁ Κούγουαρ· ἀλλὰ τὴν νύκτα φρίττει πολλάκις ὁ ὁδοιπόρος ἀκούων τὴν εἰς αὐτὸν ἴδιαζουσαν κραυγὴν, ἡ ξυσπᾶται αἰσθανόμενος τὰ προσεκτικὰ βήματα τοῦ ζώου λαθραίως πλησιάζοντος, μὲ σκοπὸν νὰ πηδόησῃ κατά τινος ἀπροφύλακτου·

Πραγματευτής ὁδοιπόρος, ἀσπλος ὧν, καὶ κρατῶν ικανὰ χρύματα, ἔλαβεν ὑποφίαν ὅτι ἔμελλε νὰ ληστευθῇ, καὶ ἀπεφάσισε μεθ' ἐνὸς ἄλλου συνοδοιπόρου, καὶ αὐτοῦ ἀσπλου, νὰ διανυκτερεύσωσιν εἰς τὰ δάση χωρὶς πῦρ· ὅτεν, ἀφῆσαντες τοὺς ἵππους αὐτῶν λυτοὺς, ἐπλαγίασαν ἐπὶ τῶν φύλλων καθεῖς μὲ τὸ ἐπάπλωμά του. Τὴν νύκτα ἔξυπνησαν ἀκούσαντες τοὺς ἵππους νὰ ῥογχάζωσι· μετ' ὀλίγον ἤκουσαν αὐτοὺς πηδῶντας, ὡς νὰ ἔζητεις κανεῖς νὰ τοὺς πιάσῃ· ἀφοῦ δ' ἐπέρασε μερικὴ ὥρα, ἤκουσαν πάλιν καὶ οἱ δύο Θύρωβον, τὸν ὄποιον ὑπέλαβαν ὡς προερχόμενον ἐξ ἀνθρώπου, συρομένου πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν του· καθότι ἤκουαν, πρῶτον, μίαν χεῖρα προσεκτικῶς ἔκτεινομένην καὶ πιε-

ζομένην ἔλαρρότατα ἐπὶ τῶν φύλλων, διὰ νὰ μὴ γένη πολλὴ ταραχὴ, ἔπειτα τὴν ἄλλην, καὶ, τελευταῖον, τὰ λοιπὰ μέλη, ὄμοιοτρόπως, καὶ μὲ ἵσην φροντίδα. "Οτε δὲ τοὺς ἐφάνη ὅτι ὁ πονηρὸς οὗτος ληστὴς δὲν ἀπείχεν εἰμὴ τέσσαρας ἡ πέντε πήγεις, ἡγγιζαν ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ἀνεπήδηταν συγχρόνως, καὶ ἔδραμαν ἀρκετὰ μακρὰν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ αὐτοῦ δάσους, ὅπου ἔμειναν χωρὶς πλέον νὰ ἐνοχληθῶσι. Μετ' ὅλιγον, ἤκουσαν τοὺς ἵππους μανιωδῶς ῥογχάζοντας καὶ πηδῶντας πλὴν δὲν ἐτόλμησαν νὰ σηκωθῶσιν, ἐώσου ἔφεγκε καλῶς, καθότι τίγνεσσιν εἰσέτι τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔχθροῦ των.

"Οτε πλέον ἔξημέρωσεν, ἀναβάντες εἰς δένδρον τι, ἀνεκάλυψαν τοὺς ἵππους μακρὰν εἰς τὴν πεδιάδα. Ἀφοῦ δὲ τοὺς ἐπλοσίασαν, ἐγνώρισαν εὐθὺς ὅτι ὁ ταραχοποιὸς ἄλλος δὲν ἦτον εἰμὴ Κούγουαρ. Πηδήσας κατεπάνω τῶν ἵππων, κατέσχισεν οὖτα τὰ δυστυχῆ ζῶα μὲ τοὺς ὁδόντας καὶ τοὺς ὄνυχάς του, ὥστε δυσκολώτατα ἡμπόρουν νὰ τὰ ἐλάσσωσι. Καὶ ἄλλοι διάφοροι περιηγηταὶ ἡνωχλήθησαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ, ὡς πιστεύεται, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Θηρίου.

Εἰς τὰ μερικαρυσμένα καὶ διλγάνθρωπα μέρη τῆς Πενσυλβανίας, μιᾶς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὑπάρχει ἔτι ὁ Κούγουαρ· ἡ δ' ἐπομένη διήγησις τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὅποιον ἐφονεύθησαν ἔκει δέ τῶν ζῶων τούτων, εἶναι ἀξιοπερίεργος, διὰ τὰ συνακολουθήσαντα ἴδιαίτερα περιστατικά.

Τὴν ὄγδοην Δεκεμβρίου 1825, κυνηγός τις ἐπλήγωσε ζορκάδιον εἰς τὴν πλάτην ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἤτο θανατηφόρος ἡ πληγὴ, καὶ τὸ ζῶον ἔψυγεν, ὁ κυνηγὸς ἔδραμεν ἵκανὴν ἄραν κατόπιν αὐτοῦ, ἐώσου τὸ ἕδε, τέλος πάντων, ὡς πεντάκοντα πήγεις μακρὰν, κείμενον μὲ τοὺς πόδας ἄνω, τὸν δὲ λαιμὸν αὐτοῦ κρατούμενον ὑπὸ τινος Κούγουαρ· εὐθὺς πυροβολήσας, τὸν ἐκτύπτεν εἰς τὴν καρδίαν, τὸ δὲ Θηρίον ἀφῆκε τὸ ζορκάδιον, ἐπροχώρησεν δίλγα βήματα, καὶ κατέπεσε νεκρόν. Ἀφοῦ πάλιν ἐγγύμισε τὸ τουφέκιον, στοχαζόμενος ὅτι ὁ πάνθηρ ἦτο σκοτωμένος, ἐστράφη πρὸς τὸ πληγωμένον ζορκάδιον· πλὴν ἐθάμασεν ἴδων ἄλλον πάνθηρα, ἐτοιμον νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὴν κεφαλήν· διότι, ὡς ἐφάνη τώρα, καὶ οἱ δύο πάνθηρες ἔκράτουν ἀπὸ τὸν λαιμὸν τὸ ζορκάδιον, τὴν στιγμὴν ὅτε ὁ πρῶτος ἐφονεύθη. Τὸ σῶμα τοῦ ζορκαδίου ἦτο μεταξὺ τοῦ κυνηγοῦ καὶ τοῦ δευτέρου πάνθηρος, ἐκ τοῦ ὅποιου ἄλλο τι δὲν ἐφαίνετο παρὰ ἡ κεφαλή. Εἰς ταύτην ὡμοιαίστενον ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ τουφέκιον του, καὶ τὸ βόλιον ἐμβῆκεν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ διφθαλμοῦ. Τὸ Θηρίον ἔμεινεν ἡσυχον δίλγα λεπτὰ, ἔπειτα δὲ, κατὰ πρώτην φορὰν, ἀφῆκε τὸ ζορκάδιον, καὶ ἐπροπάτησεν ἄνωθεν αὐτοῦ πρὸς τὸν κυνηγὸν, διπλασιαὶ ἐπιφοράς ποιεῖσθαι, καὶ τὸ διεπέρασε πλησίον τῆς καρδίας. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἐστηκάθη τὸ ζορκάδιον, ἐπρόσκοψεν εἰς τὸ πτῶμα τοῦ πάνθηρος, εἰς τὸν ἀπηλλάχθη, καὶ ἔψυγε. Τρίτη πυροβόλησις ἐπλήγωσεν ἐκ νέου τὸν πάνθηρα· μ' ὅλον τοῦτο εἰσέτι ἔμενεν ὅρθιος, ἄλλ' ἀφοῦ μετεγεμίσθη τὸ τουφέ-

κιον, καὶ τίταρτον βόλιον διεπέρασε τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς κάτω σιαγόνος του, πεσὼν ἔξπενευσε.

Δύο κυνηγοὶ ἔξηλθον μετὰ δέο σκύλων εἰς Θήρας ζήτησιν. Εἰς τοὺς πρόποδας μεγάλου τινὸς λόφου ἐσυμφώνησαν νὰ περιέλθωσιν αιτὸν κατὰ ἐναντίας διευθύνσεις· διετὸ δὲ ὁ εἷς ἐπυροβόλει, νὰ τρέχῃ ὁ ἄλλος πρὸς βούθειάν του. Μετ' ὅλιγον ἀφοῦ ἔχωρισαν, ἤκουσε γρότον τουφέκιον εἰς ἐξ αὐτῶν, διστις, σπεύσας πρὸς τὸ μέρος τῆς πυροβολήσεως, μετά τινα ζήτησιν, εὑρῆκε τὸν σκύλον τοῦ ἄλλου, φοβερός πως κατεσπαραγμένον, καὶ νεκρόν. Ἐνῶ δὲ, ἐντροπος διὰ τὸν σύντροφον αὐτοῦ, ἐκτύταξεν ἀνησύχως ὀλόγυρα, ἔφριξεν ἀπὸ τὸ τραχὺ βρύχημα ἐνὸς πάνθηρος, τὸν ὅποιον ἕδεν ἐπὶ μεγάλου τινὸς δένδρου, ἔξηπλωμένον εἰς τὸ σῶμα τοῦ φίλου του, καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον μελετᾶντα προσβολὴν καθ' ἐαυτοῦ. Πάραυτα διεύθυνε κατὰ τοῦ Θηρίου τὸ τουφέκιον, ἐστάθη δὲ τόσον εύτυχης, ὥστε νὰ τὸ πληγώσῃ θανατίμως, καὶ νὰ τὸ ἕδη πίπτον καταγῆς μὲ τὸ σῶμα τοῦ φονευμένου συντρόφου του. Ὁ σκύλος του ὥρησε τότε κατὰ τοῦ πληγωμένου Κούγουαρ, διστις μ' ἔνα κτίπον τοῦ ποδὸς ἀφῆκε τὸ ἄδηλον ζῶον νεκρὸν εἰς τὸ πλάγιον του. Ἀνεγώρησε τότε ὁ διασωθεὶς κυνηγὸς, ἐπιστρέψας μετὰ διαφόρων ἄλλων εὐρῆκεν τὸν νεκρὸν πάνθηρα ἐκτεταμένον πλησίον εἰς τὰ νεκρὰ σώματα τοῦ κυνηγοῦ καὶ τῶν πιστῶν σκύλων.

ΟΙ ΙΣΛΑΝΔΟΙ.

Εἰς τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς Ἀποθήκης, κατεχωρίσαμεν δίλγα τινὰ περὶ τῆς φιλομαθείας τῶν Ισλανδῶν· νῦν δ' ἐμβαίνομεν εἰς τὸ περιγραφὴν σύντομον τοῦ ἀξιολόγου αὐτοῦ λαοῦ, διστις, μὲ πᾶν σχεδὸν φυσικὸν ὑστέρημα, ἐποιείσθη ἀρχήτρα παντὸς ἄλλου ἔθνους τῆς νεωτέρας Εὐρώπης.

"Ἐν βλέμμα εἰς τὸν γεωγραφικὸν πίνακα ἀρκεῖ νὰ μᾶς δείξῃ τὴν βορειοτάτην, ἐπομένως δὲ καὶ φυσιοτάτην, δέσιν τῆς Ισλανδίας. Περὶ τὸ 860, καθόσον γηνωρίζομεν βασίμως ἀπὸ τὴν ιστορίαν, ἀνεκάλυψαν πρῶτον τὴν νῆσον ταύτην Νορβεγοί τινες καὶ Σβέκοι ἐπιχειρηματίαι θαλασσινοί. Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἡ Νορβεγία ἦτο πολιτεία χωριστὴ, ἀνεξαρτήτως βασιλευομένη, κατοικουμένη δὲ ὑπὸ κλάδου τῆς μεγάλης Τευτονικῆς πατριᾶς. Ἀλλὰ, περὶ τὰ δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ισλανδίας, κατεπάτησε τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ ὁ Νορβεγὸς κυρίαρχος, καὶ πολλοὶ, τοῦτο μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσιν, ἐπρόκριναν μᾶλλον νὰ μετοικήσωσιν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀκαρπὸν νῆσον. Ἡ πρώτη ἀποικία κατέλαβε μέρος τοῦ παραλίου τῆς Ισλανδίας περὶ τὸ 875. Μετ' ὅλιγον δὲ, τὸ αὐτὸ φιλελεύθερον αἰσθημα ἔσπρωξεν ἄλλους Νορβεγοὺς εἰς τὰς αὐτὰς πολυταράχους ὅχθας, καὶ εἰς διάστημα δίλγων ἔτῶν ἐπηγένθη ἔτι μᾶλλον ἡ δύναμις τοῦ νηπιακοῦ καταστήματος ἀπὸ πλεισταῖς οἰκογενείαις Δάνων καὶ Σβέκων, καὶ ἀπ' ὅλιγους Σκάτους καὶ Ίρλανδούς μετοίκους.